

Движението и боя на 26-й декемврий въ дѣсната колона.

Около 9 часа сутрента, ротитѣ на подполковникъ Завадски, слѣдъ като минаха спуска, приближаваха къмъ с. Иметли. Турцитѣ още сутрента се бѣха показали съ нѣколко ескадрона около това село. Слѣдъ малко се забѣлѣза и една значителна пѣхотна колона съ една батарея, която, повидимому, се готвяше да заеме позиция, но която слѣдъ като извърши нѣколко еволюции около селото, скоро се изгуби изъ видъ. Къмъ това врѣме челнитѣ 2¹/₂ роти се спустнаха въ котловината до стрѣмния спускъ и сетне трѣгнаха напярѣдъ, прѣдшествувани отъ 20—30 души уралци. Послѣднитѣ, увлечени отъ желанието да заематъ с. Иметли, минаха и послѣдния спускъ и влѣзоха въ селото. Тукъ, обаче, тѣ бидоха срѣщнати отъ една тѣлпа спѣшени черкези и башибозуци и повърнаха назадъ, като оставиха въ рѣцѣтъ на противниия нѣколко убити и ранени. Между туй, обезпокоенъ отъ чѣстата стрѣлба напярѣдъ подполковникъ Завадски испраща двѣ Казански полуроти да поддържатъ казацитъ, а самъ съ другитѣ три полуроти трѣгва като резервъ отзадъ.

Въ това именно врѣме турцитѣ заематъ могилитѣ А, Б, В, Г, Д на истокъ отъ пѣтя и почватъ да го обстрѣлватъ. Подполковникъ Завадски се спира съ фронтъ на истокъ и праща заповѣдъ на прѣднитѣ полуроти да се върнатъ. Послѣдната се яви твърдѣ на врѣме, тъй като турцитѣ бѣха навлѣзли въ Имитлийскитѣ лозя и въ черниченитъ градини около селото и заплашваха да отрѣжатъ пѣтя на отстъплението на тѣзи шепа хора. Скоро къмъ огъня отъ источнитѣ могили се прибавва и она отъ западнитѣ А. На западния гребенъ бѣха се искачили нѣколко десетки спѣшени черкези, които обстрѣлваха съ твърдѣ дѣйствителенъ огънь расположението на отряда на подполковникъ Завадски отъ отзадъ.